

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhhan** tarafından Anayasanın 98 ve İç Tüzüğü'nün 96. ve 99. Maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Ceylan AKÇA CUPOLO
Diyanbakır Milletvekili

Emekçilerin işyerindeki tehlikelerden korunması, can güvenliklerinin korunarak sağlıklarının sürdürülmesi ve geliştirilmesi için yapılan sistemli çalışmalar olan İş Sağlığı ve Güvenliğine (İSG) ilişkin Türkiye'deki ilk mevzuat düzenlemeleri her ne kadar 1921 tarihli ve 114 sayılı Ereğli Havza-i Fahmiyesi Maden Amelesinin Hukukuna Müteallik Kanun ile başlamışsa da aradan geçen yüzyıl boyunca çıkarılan kanunlar dışında bu alanda yol katedilmediği iş cinayetleri verilerinden anlaşılmaktadır.

İş Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin (İSİG Meclisi) 2024 yılı raporuna göre, Türkiye'de **en az 1897 emekçi iş cinayetlerinde hayatını kaybetmiştir**. İşverenin maliyetleri düşürme hesapları, gerekli önlemleri almamaları, emekçileri uzun çalışma saatleri, düşük ücretler, yasal hakların yoksunluğuyla sadece 2024 yılında **günde "en az" 5 kişi iş cinayetlerinde yaşamını yitirmiştir**. İnşaat ve yol sektörü ise her zaman olduğu gibi ölüm oranlarının en yüksek olduğu (482 kişi) işkolu olmuştur. İktidarın bütün afili söylem ve yasal düzenlemelerinin 'dostlar alışverişte görsün' amacı dışında bir gayesi olmadığının en çarpıcı örneği Ekim 2024 yılında Adıyaman Merkez İndere (Zey) Köyü'ndeki Toplu Konut İdaresi Başkanlığının (TOKİ) deprem konutları inşaatında 9 kişinin yaşamını alan iş cinayetiyle sabittir.

Son olarak, **25 Haziran 2025 tarihinde Diyanbakır'ın merkez Yenişehir ilçesi Kooperatifler Mahallesi'nde genç yaşta iki işçinin, Ahmet Şimşek (25) ve Harun Aksel'in, 5. kattan düşerek can vermesi, ülkemizdeki "fitrat" denilerek geçirilmeye çalışılan iş cinayetleri gerçeğinin kabul edilemez bir örneğidir**. Emekçilerin güvenliği için gerekli önlemlerin alınmadığı, denetimlerin kağıt üzerinde kaldığı bu vahim olay; inşaat sektöründeki güvencesiz çalışma koşullarının, denetimsizliğin ve kâr hırsının nasıl iki gencecik hayatı kurban ettiğini ve emekçi hayatının hükümet nezdinde önemsizliğini bir kez daha ortaya koymuştur.

Bu bağlamda:

1. Diyarbakır Yenişehir Kooperatifler Mahallesi'nde bu iş cinayetinin yaşandığı inşaatın sahibi kimdir? Bu projenin denetim süreçleri ne şekilde işlemiştir ve inşaat ruhsatı hangi usullerle verilmiştir? Bu kadar açık güvenlik ihlallerine rağmen projenin devam etmesine nasıl göz yumulmuştur?
2. Olayın meydana geldiği inşaat şantiyesinde, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu ve ilgili yönetmelikler hiçe sayılarak işçilerin yüksekte düşmelerini engelleyecek hiçbir emniyet tedbiri alınmamış mıdır? Yoksa alınan tedbirler yetersiz ve göstermelik midir?
3. Bu cinayetin sorumluları kimlerdir ve haklarında hangi adli ve idari işlemler başlatılmıştır?
4. Bakanlığınıza bağlı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü veya ilgili denetim birimleri, bu şantiyede daha önce herhangi bir denetim yapmış mıdır? Şayet yapıldıysa, bu denetimlerin tarihleri nelerdir? Tespit edilen eksiklikler raporlara yansımış mıdır?
5. Hayatını kaybeden Ahmet Şimşek ve Harun Aksel'in çalışma ve sigorta kayıtları yasalara uygun mudur? Sigortasız veya eksik sigortalı işçi çalıştırıldığına dair bir bulguya rastlanmış mıdır?
6. İnşaat sektöründe her yıl yüzlerce işçinin hayatını kaybetmesine rağmen, Bakanlığınızın bu ölümleri durdurmaya yönelik somut ve etkili bir politikası var mıdır? Yüksek risk taşıyan inşaat işyerlerindeki denetimlerin artırılması ve caydırıcılığının sağlanması için somut olarak hangi adımlar atılacaktır? Yoksa bu ölümler de "fitrat" başlığı altında mı geçirilecektir?
7. 2025 yılı içerisinde Diyarbakır ilinde meydana gelen iş kazası ve iş cinayeti sayıları kaçtır? Bu olay ve veriler karşısında Bakanlığınızın iş sağlığı ve güvenliği konusunda somut bir reform ajandası ortaya konulacak mıdır?